

[Kaj Andresen.]

hvervsmæssige udvikling, og det er staten, som må løse disse opgaver.

Jeg synes, det er rigtigt at nævne denne række af opgaver i forbindelse med det foreliggende budget. Det er disse ting, som i dette såvel som kommende budgetter vil veje til ved bedømmelsen af, om der kan spares på statsbudgettet. Alle vil jo gerne spare, og ingen ønsker, at der skal være overflødige udgifter i den offentlige husholdning. Men når det er en kendsgerning, at de virkelig store udgiftsposter på budgettet er de sociale udgifter, som man vel næppe vil skære ned på, og de uddannelsesmæssige udgifter, som er helt nødvendige for landet, så tjener det næppe noget formål at give det udseende af, at der er muligheder for beskæringer eller besparelser, som skulle få mærkbare virkninger for skatteudskrivningen. Der er mere grund til at se med tilfredshed på, at det igennem den høje beskæftigelse og erhvervsmæssige udbygning har været muligt at øge nationalindkomsten så stærkt i de senere år, at udgifterne til en bedre social standard og nødvendig udbygning af uddannelse og undervisning har kunnet bæres samtidig med, at befolkningens levestandard har kunnet hæves.

Finansministeren nævnte også i sin fremsættelsestale de øvrige udgifter til Grønland. I forhold til sidste års budget er der en stigning på omkring 20 mill. kr. Som jeg tidligere har nævnt, foretog finansudvalget i sidste folketingsår en besigtigelsesrejse til Grønland. Dels de senere års store bevillinger, dels en række enkeltsager gjorde, at finansudvalget fandt det rimeligt og nyttigt ved selvsyn at få kendskab til forholdene på stedet. Det er efter min opfattelse et ikke uvæsentligt led i finansudvalgets arbejde, at det i den udstrækning, forholdene tillader det, får kendskab til de objekter, bevillingsansøgningerne angår. Det er nyttigt i næsten alle tilfælde, også når det drejer sig om køb af ambassadebygninger.

Jeg er sikker på, at jeg taler for hele finansudvalget, når jeg fremhæver, at Grønlandsbesøget var overordentlig værdifuldt for medlemmerne for bedømmelse af både øjeblikkelige og fremtidige bevillinger til vor store landsdel mod nord. Jeg føler også trang til at takke den højtærede Grønlandsminister, fordi de meget grundige informa-

tioner, han og hans embedsmænd føjede til besøget, gjorde det så udbytterigt, som tilfældet var.

Det er klart, at et kort ophold i Grønland ikke giver én mulighed for at lære landet at kende, men det var alligevel af stor værdi at få lejlighed til at konstatere, hvad der i de senere år er skabt gennem investeringer deroppe. Det gælder udbygningen af de erhvervsmæssige forhold: havneanlæg, industri- og forretningsanlæg. Det gælder el-forsyning, hospitaler og skoler, og det gælder boligbyggeriet. Lidt efter lidt sker der herigennem en ændring af det grønlandske samfund, så en levestandard som i det øvrige Danmark forhåbentlig kan nås ad åre.

Skal den det, er det også klart, at der endnu ligger mange problemer, som skal løses. Der er hele spørgsmålet om den fremtidige erhvervsmæssige udvikling, og i hvilken retning den bør gå. Der er en så væsentlig ting som kommunikationsmidlerne, som spiller en stor rolle i det vældige område, ikke blot indadtil, men også udadtil og i sikkerhedstjenesten omkring Grønland. Som hos os selv er der et stort udækket boligbehov og et behov for sundhedsmæssige og sociale fremskridt.

Uden at komme nærmere ind på alt dette vil jeg gerne sige, at det er jo en selvfølge, at den erhvervsmæssige udvikling i Grønland er afgørende for landets fremtid. Men jeg tror, at den opgave, som måske stærkest vil presse sig på også her, er spørgsmålet om undervisning og uddannelse. Det er nødvendigt, at unge grønlandere får mulighed for uddannelse, der sætter dem i stand til at konkurrere på arbejdsmarkedet.

Jeg har bemærket, at Udvalget for Samfundsforskning i Grønland i et par betænkninger har analyseret hele dette problem. Heri behandles både skolen og erhvervsuddannelsen, og der rejses spørgsmålet om en samordning af uddannelses- og erhvervsproblemerne. Det vil blive en af de vigtigste opgaver, Grønlandsministeriet og bevillingsmyndighederne vil komme til at beskæftige sig med i den kommende tid, da det er nødvendigt, at disse opgaver løses på en for den grønlandske befolkning tilfredsstillende måde.

Den højtærede finansminister giver i sin fremsættelsestale udtryk for ønskeligheden